

ARXIU TEATRAL MILLÀ

Compra i venda de comèdies de totes menes

Carrer de Sant Pau, 21. - BARCELONA

en el Rocamora

BALL D' ANY

o

ESTAR A LA QUE SALTA

THE G. L. S.

1880

BALL D' ANY

Ó

ESTAR A LA QUE SALTA

Comedia en 1 acte y en prosa,

original de

Manel Rocamora

Estrenada en lo *Teatre Catalá* instalat en lo de «Romea».
la nit del 17 de Febrer de 1898

BARCELONA

TIPOGRAFÍA DE «L' ATLANTIDA»

Carrer d' Aribau, 60, baixos

1898

REPARTIMENT

PERSONATJES	ACTORS
Donya Paula, mare de.	<i>Sra. Pallardó</i>
Claudia.	<i>Srta. Planas</i>
Isabel, neboda de donya Paula.	» <i>Caparó</i>
Tereseta, cambrera.	» <i>Morera</i>
Agustí (ó Lluís Figueras).	<i>Sr. Fuentes</i>
Senyor Gunsas, pare de.	» <i>Borrás (J.)</i>
Prudent.	» <i>Oliver</i>

Epoca: actual. Acció: en una torre de Sarriá, al istiu, prop de mitj dí. Dreta y esquerra las del actor

Ningú podrà reprcsentar, traduhir ni reimprimir aquesta obra, sense 'l per-
m s de son autor.

D. Joan Molas y Casas com   director de la *Galeria d' obras dramáticas*,
(qual despaig se troba actualment en lo carrer del Hospital, núm. 12 y 14 pis
segon), es l' únich encarregat de cobrar los drets de propietat d' aquesta
obra, y ab ell   sos representants haur n d' entendres tots los teatres y socie-
tats que vulguin representarla.

*A las distingidas y amables familias á
qui sortosament déu la present obra sa
naixensa y sos primers passos, la dedica,
agrahidíssim*

L' Autor.

ACTE UNICH

La escena representa una sala baixa ó recibiment d' una gran torre de Sarriá, ben amoblada, ab luxo y confort. Una porta al fons que dona á un' altre habitació ó forillo, per qual finestra (gran y ab reixa) del seu fons s' hi veuhen arbres y plantas de jardí. A dreta y esquerra, portas. En la segona de la esquerra, balustres á la part de fora. En la segona de la dreta, comensament d' escala practicable, per ser la d' anar á las habitaci6ns del pis de dalt.

ESCENA PRIMERA

ISABEL y CLAUDIA

ISABEL (*Cusint y reparant en Claudia.*)

Bon dia y bon'hora, durmilegea.

CLAUDIA (*Per 2.ª dreta.*)

Ja estás llevada?

ISABEL

¡No faltava mes! ¿Saps quin'hora es ja?

CLAUDIA

Noya, si tenia tanta son!

ISABEL

Fes, fes calaveradas, ja t'ho trobarás! Despres vindrán las migranyas y'ls mareigs y'ls nirvis...

CLAUDIA

Y si portas una vida ben quieta encare'n tindrás menos de salut.

ISABEL

No diguis disbarats, dona, no diguis disbarats.

CLAUDIA

¡Y á fé qu'ahir si que vam passá uns tràtechs!

ISABE

Deu te beneheixi.

CLAUDIA

Figurat que un home, per cert molt guapo, se va empenyar en acompanyarnos, en seguirnos...

ISABE

Y en aquellas horas de nit.

CLAUDIA

De matinada has de dir; porque ja s'hi veyá.

ISABEL

(¡Jesús, Jesús!)

CLAUDIA

Y perquè no sapigués d'ahont eram, no'n vam fer pocas de voltas, no'n vam correr poch de carrers. Ens va fer cansar.

ISABEL

Si la tia se n' entera...

CLAUDIA

No hi ha perill.

ISABEL

Ja es prou que no se os hagi descubert.

CLAUDIA

Ca! Veurás: tant la cambrera com jo no surtím del nostre quarto fins que sentím que la mamà ronca; lo primer sòn es lo més fort; no hi ha perill que'n senti; però, ab tot, anèm descalsas, ab las sabatas á la mà y molt á poch á poch, per no topar ab cap moble ni fer soroll ab las faldillas. Després, perque no sentin obrir y tancar portas, saltèm al jardí per la finestra de la cuyna, que ja cuyda de deixar no més ajustada la Tereseta.

ISABEL

Y del jardí ¿còm ne surtiu?

CLAUDIA

Per la porteta que dona á la riera; de tant l'un y no se sent lo soroll de la clau, y á més, ja hem ben untat d'oli 'l pany y las frontissas. Ans d' obrir ens calsèm, y ¡visca la Pepa!

ISABEL

¿Y si algú 't coneix pél ball ó pel carrer?

CLAUDIA

Ni tu 'm coneixerías. Ab la roba que 'm deixa la Tereseta, quedo feta una verdadera minyona de servey; á més de que, ja pots contar que la concurrencia d' un ball de criadas ha de ser tant lluhída, hi van tants marquesos!...

ISABEL

Las mateixas minyonas poden coneixe 't y fer' ho corre,

CLAUDIA

¡Tant me fà! Ab negarho estich llesta y dessegur que ningú se las creuría.

ISABEL

Deu te beneiheixi, Claudia, que prou ho necessitas.

CLAUDIA

Y á tú, Isabel, que no se 'n descuydi.

ESCENA II

MATEIXAS y TERESETA

TERESETA (*Per lo fons.*)

Bon día tingui, senyoreta.

CLAUDIA

Ola! Bon día.

TERESETA

¿Ha descansat?

CLAUDIA

No gayre. ¿Y tú?

TERESETA

Com que m' he tingut de llevar á l' hora de cada día.

ISABEL

(¡Quíns caparróns!)

CLAUDIA

A mí m' ha costat molt adormirme.

ISABEL

La agitació mateixa del ball y el perdre la nit.

TERESETA

¿No pensava pas ab aquell jove?

CLAUDIA

¡L' he somiat!

TERESETA

¿De veras?

ISABEL

¡Ah, bujíms, bujíms!

TERESETA

Ay, deixi, senyoreta, ja li cusiré jo.

(Cús lo baix del vestit de l' Isabel, qu' avans cusia aquesta.)

ISABEL

Ca! si casi ja està llest. Allà al jardí m' he enganxat y he tingut mandra de treurem el vestit.

CLAUDIA

Donchs, sí, noyá, sí, vaig fer una gran conquesta. ¿Veritat Tereseta?

TERESETA

¡Y qu' es guapo de veras!

ISABEL

D' aquestas conquestas no t' en alabis gayre.

CLAUDIA

Ay-ay ¿per qué?

ISABEL

¡Y are! ¡Psh!

CLAUDIA

¿Perque es un home del poble, un obrer? Qué té que veure.

ISABEL

Ah, tú dirás!

TERESETA

Donchs miri, no ho sembla pas pagés, es molt atent y obsequiós.

ISABEL

Tots els homes ho son quan ens volen conquistar.

ESCENA III

MATEIXAS y D.ª PAULA

DONYA PAULA (*Per primera dreta*)

¿Encare estás aixís?

CLAUDIA

Bon día, mamà. (*Besantle*).

DONYA PAULA

Si, bon día! Bonas tardes podrías dir. La Isabel fa tres horas que roda per casa; jo no sé cuántas cosas he fet; y la senyoreta mentres tant...

CLAUDIA

Es qu' aquesta nit no he dormit gayre.

DONYA PAULA

¿No 't trobas pas malament?

CLAUDIA

No, no!

DONYA PAULA

Estás ullerosa.

CLAUDIA

Me trobo molt bé, mamá.

DONYA PAULA

Estás un xich calenta. ¿Qué tens?

CLAUDIA

Res; sino que, no sé, estava desvetllada, no 'm podia adormir de cap de las maneras.

DONYA PAULA

No prenguessis cafè, com te dich sempre, y ahir ne vas pendre dugas tassas. Es clar, no havías d' estar desvetllada.

TERESETA (*Parlant baix á Isabel.*)

Ja està.

ISABEL (*A Tereseta.*)

Gracias.

TERESETA

De res, senyoreta.

CLAUDIA

Acabat de dinar me tiraré un parell d' horas demunt del llit...

DONYA PAULA

Si, prou; tot just avuy.

CLAUDIA

¿Per què nó avuy?

DONYA PAULA

¡Tereseta!

TERESETA

!Mana, senyora!

DONYA PAULA

Vagi á dir al jardiner que vingui.

TERESETA (*Surtint per segona esquerra.*)

Molt be diu.

ESCENA IV

MATEIXAS ménos TER^{ta}SETA

CLAUDIA

¿Què volías dir, mamà?

DONYA PAULA

Qu' avuy han de venir els senyors Gunsas per... allò ¿saps? allò qu' á fora en diuhen anar á vistas. ¿M' entens?

ISABEL

Ah, sí?

CL·UDIA

¿Els Gunsas?

DONYA PAULA

¿Que no t'alegra la noticia?

ISABEL

¿Y tal?

CLAUDIA

¡Ni ho sé! Tant me fa.

DONYA PAULA

Tenen molt, pero molt diner.

ISABEL

¿Sí?

CLAUDIA

(¡Diner, diner!)

DONYA PAULA

Estarà molt bé; tindrà cotxe, criats per tot, palco al Liceu...

ISABEL

¡Alsa, noya!

CLAUDIA

(¡Galana cosa!)

DONYA PAULA

Allò, saps, cor que vols, cor que desitjas.

ISABEL

Potser se 'n donarà de ménos de tractarse ab nosaltres, si tan rica es.

DONYA PAULA

¡Conta, dona!

CLAUDIA

Es á dir que perque son ríchs, ja doneu com á segur que m' ha d' agradar, que l' haig d' estimar y que m' haig de casar ab el noy Gunsas?

DONYA PAULA

¡Dòna!...

ISABEL

Tant com això, nó; però...

CLAUDIA

Com si 'ls diners, per sí sòls, poguessin fer felís á ningú.

DONYA PAULA

Es clar que 'ls diners sòls, nó; però...

ISABEL

Però hi poden ajudar molt.

CLAUDIA

Devegadas á lo que ajudan molt es á fer desgraciats.

DONYA PAULA

Be, be, ja ho veurèm, ja ho veurèm.

ISABEL

¡Potser t' agradarà!

DONYA PAULA

Això mateix.

CLAUDIA

Però si no 'n conech d' altre que 'l tal Prudent!

ISABEL

¡Ah!

DONYA PAULA

Bé prou que ho sé.

CLAUDIA

Si á Barcelona 'l tinch tot el día cusit á las fandillas en quan trech el nás al carrer; si no puch donar un pas sense veurer la meva sombra confosa ab la d' aquell mico.

ISABEL

¿Y no t' agrada?

DONYA PAULA

¡Prou!

CLAUDIA

¡Qué m' ha d' agradar, qué m' ha d' agradar, dóna!

ISABEL

Com que no 'l coneix, no puch dirte si tens gust ó nó.

DONYA PAULA

Ja li agradará, ja, ab el temps.

CLAUDIA

Sí, á la setmana dels tres dijous.

DONYA PAULA

Déixela estar á n' aquesta, que 'l día qu' está desmenjada fins del pa-de-pessich ne faría rosegóns.

ISABEL

Y potser després no hi hauria prou pa per ella al forn.

CLAUDIA

¡Sí, ja va!

DONYA PAULA

Ja ho veurás!

ESCENA V

MATEIXAS y TERESETA

TERESETA (*Per segona esquerra.*)

Senyora: 'l jardiner no pot venir perque está malalt;
á llit.

DONYA PAULA

¡Bó!

ISABEL

¿Qué tē?

TERESETA

No ho sé.

DONYA PAULA

¡Aixó sí que 'm xafa la guitarra!

CLAUDIA

Alguna *mona* que debía agafar ahir.

ISABEL

¡Pobre Antón!

TERESETA

Diu la seva dona que ha llogat un mosso per regar y
per tot lo que avuy convingui.

DONYA PAULA

Ah, bé, aixís ménos mal.

ISABEL (*A Claudia.*)

¡No has de ser aixís, dona, no has de ser aixís!

(*S' en van de brasset per segona dreta parlant baix*)

ESCENA VI

D.ª PAULA, TERESETA y després AGUSTI

DONYA PAULA

Ja podia dirli al mosso que vingués.

TERESETA

Òh, no hĩ ha anat encare; pero ja he deixat dit á la Pona que tot seguit qu' arribi 'l fassi venir á aquí.

DONYA PAULA

Ah, aixís bé. ¡Ves ara en quin día s' ha anat á posar malalt aquell bon home!

TERESETA

¿Vol res més, senyora?

DONYA PAULA

Sí: ¡ja té arreglat casa?

TERESETA

Sí, senyora.

DONYA PAULA

Donchs vagi á arreglar á la Claudia y miri que no falti res per quan vinguin els convidats, que 'm sembla que no poden trigar gayre.

TERESETA (*Fent com que s' en va.*)

Molt bé diu, senyora.

AGUSTÍ (*Desde dins.*)

Deu hi siga.

DONYA PAULA (*A Tereseta.*)

¿Quí hi há?

TERESETA

Deu sê 'l mosso nou.

DONYA PAULA

¡Entréu!

TERESETA (*Al veure al Agustí.*)

(¡Reyna Santíssima! ¡L' home d'aquesta nit!)

(*S' en va, amagantse, per segona dreta.*)

ESCENA VII

D.ª PAULA y AGUSTI

AGUSTÍ (*Per segona esquerra.*)

¡Deu la quart!

DONYA PAULA

¡Ola! ¿Que sou el mosso qu' ha llogat l' Antón?

AGUSTÍ

Sí, senyora, mentres Deu vulgui.

DONYA PAULA

¿Cóm os diéu?

AGUSTÍ

Agustí, per servirla.

DONYA PAULA

Gracias. ¿Y donchs, qué té l' Antón?

AGUSTÍ

Me penso qu' está tarat de la melsa.

DONYA PAULA

¿Ah, sí? Després hi aniré á veure 'l. Miréu, m' heu de fer rams de garba ¿sabéu? pera la taula y pera demunt del piano y pera las reconeras de la saleta.

AGUSTÍ

Será servida.

DONYA PAULA

Féulos aviat, perque tinch por que no triguin á arribar uns convidats qu' avuy han de venir.

AGUSTÍ

M' hi posaré tot seguit.

DONYA PAULA

Donchs anéu.

AGUSTÍ

Sí, senyora.

DONYA PAULA

(¡M' agrada aquest mosso!)

AGUSTÍ (*Anant-se'n.*)

Passihobé, senyora.

DONYA PAULA

(Té modos). Ah, escoltáu.

AGUSTÍ (*Tornant.*)

Digui, senyora.

DONYA PAULA

Aquí dins, (*Per la primera esquerra*) á la saleta, vos mateix trobaréu els gerros pera las flors y al menjador l' altre. (*Senyalant la primera dreta.*) Ja faré venir la cambrera, no fos cas que me 'ls trenquessiu.

AGUSTÍ

Com vulgui, senyora.

(*Surt per primera esquerra.*)

ESCENA VIII

Dª PAULA, TERESETA y CLAUDIA

DONYA PAULA (*Anant cap á segona dreta.*)

(No sembla pagés). (*Topantse ab Tereseta:*) Ah, miri, la anava á cridar. Vagi á ajudar al jardiner; pórtili 'ls gerros, que no 'ls trenqui.

TERESETA (*Qu' havia entrat per segona dreta.*)

Molt bé diu.

CLAUDIA (*Entrant per segona dreta.*)

No, no, ja ho faré jo, mamá.

DONYA PAULA

Més valdría que t' arreglessis d' una vegada.

CLAUDIA

Ja saps que en qüestió de flors no vull que ningú se m' hi fiqui.

DONYA PAULA

Donchs tu mateixa. Pero, veurás com t' atraparán aixís, feta una marmanyera.

CLAUDIA

Aixís, si de cas, no s' enamorarà pe'l vestit, sino per las meas qualitats.

TERESETA

¡Te rahó!

DONYA PAULA

¡Alábat ruch, qu' á vendre 't duch!

(S' en va per segona dreta.)

ESCENA IX

CLAUDIA, TERESETA y después AGUSTI

CLAUDIA

¿Ahont deu esser?

TERESETA

Allí. (*Per primera esquerra.*)

CLAUDIA

Déixam el teu devantal y 'l mocador y vésten.

(*S' ho posa.*)

TERESETA

¿Vol dir?

CLAUDIA

Sí, sí, déixam sola; pero vigila que la mamá no...

TERESETA (*Anantsen per segona dreta.*)

(¡Quin ball d' any se 'ns prepara!)

CLAUDIA (*Mirant pèl pany de primera esquerra.*)

¿Qué deu fer? (*S' obra la porta.*) ¡Ay!

AGUSTÍ

(*Per primera esquerra ab dos jerros que deixarà en una cadira ò taula.*)

¡Ola, Pepeta!

CLAUDIA

¡Ola, Agustí!

AGUSTÍ

¡Ja ho veu lo que he fet per poguer véurerla!

CLAUDIA

¿Vol dir qu' es per xó?

AGUSTÍ

¿Y donchs, per qué vol que sigui?

CLAUDIA

¿Y cóm ha pogut ferho?

AGUSTÍ

Aquell company meu de ball, lo promés de la Tere-seta, es amich d' un cosí de l' Antón, y per éll m' ha fet el favor de fingirse malalt.

CLAUDIA

¿Y qué pensa fer?

AGUSTÍ

Véurerla á vosté.

CLAUDIA

¡Ja 'n pot tirar un bon tros á l' olla!

AGUSTÍ

¡No ho diría pas això si sabés lo que m' agrada!

CLAUDIA

¿Qué? ¿L' olla?

AGUSTÍ

¡No, vosté!

CLAUDIA

Ni li alabo 'l gust ni veig la necessitat de ficarse aquí
pera veure'm: podíá aprofitar trenta mil ocasións.

AGUSTÍ

Sí, prou. ¡Després que'm va costar tant saber ahont
s' está, exposarme á que cambiés d' amo y la perdés de
vista per sempre més!

CLAUDIA

No perdria gran cosa.

AGUSTÍ

¡Prou que perdria! Poch s' ho pensa vosté 'l mal que
m' ha fet aquesta nit.

CLAUDIA

¿Sí? ¿Ahont?

AGUSTÍ

Aquí. (*Pé'l cor.*)

CLAUDIA

¡Ay, pobret! ¿Vol que li posi unas desfilas d' árnica?

AGUSTÍ (*Agasantli una má.*)

Lo seu cor m' hi ha de posar.

CLAUDIA (*Apartantse.*)

Y are, ¿qué fa?

AGUSTÍ

¡Lo teu amor!

CLAUDIA

¡Déixim! ¡Cridaré!

(*La Tereseta treu lo cap, fa una ganyota y veient que 's separan s' en torna.*)

AGUSTÍ (*Deixantla.*)

¡Ja pots cridar, ja: no 'm fa pas res!

CLAUDIA (*Fent l' enfadada.*)

¡Qu' atrevit!

AGUSTÍ

¡Fins si vols cridaré jo!

CLAUDIA

¡Sí, prou!

AGUSTÍ

¿Que nó? ¡Veurás! ¿Cóm se diu la teva mestressa?

CLAUDIA (*Esverada.*)

¡No, no: ja ho crech, ja!

AGUSTÍ

Poch me coneixes á mi.

CLAUDIA

¿Y si vingués la meva ma... mestressa?

AGUSTÍ

Li diria: «Ëntri y segui, que pendrá xocolate».

CLAUDIA

(Ès boig.)

AGUSTÍ

Y li demanaría permís per festejar.

CLAUDIA (*Rient*).

¡Pom! Tot seguit. ¡Ja, ja!

AGUSTÍ

¿Qué vols dir?

CLAUDIA

Qu' encare no sap si jo 'l vull y ja pensa en demanar permisos.

AGUSTÍ (*Acostantse.*)

¡Com que sí que m' has de volguer!

CLAUDIA (*Apartantse.*)

Cuytéu, corréu: ¡mando y quiero!

AGUSTÍ (*Igual que avants.*)

Perque com que jo t' estimo.

CLAUDIA (*Interposantli cadiras.*)

Y massa m' arrimo.

AGUSTÍ

Y tú teas un bon cor, un cor d' ángel...

CLAUDIA

(¡Cóm me tuteja!)

AGUSTÍ

...No t' ha d' agradar fer patir á ningú ..

CLAUDIA

¡Pobret!

AGUSTÍ

Y ménos á qui t' estima tant... tant... tant que...

CLAUDIA (*Cantant.*)

«Tan tarantan, que las figas son verdas...»

AGUSTÍ

¡No siguis dolenta!

CLAUDIA

¡Are mateix era ángel, are soch dolenta!

AGUSTÍ

Bé: ¿cóm quedém?

CLAUDIA

Per are, drets

AGUSTÍ

Quan dius aquestas cosas, me venen unas ganas més fortas de...

CLAUDIA

¿De qué?

AGUSTÍ

De... mossegarte.

CLAUDIA (*Comicament.*)

¡Reyna Santíssima! ¡Aussili, aussili qu' aquest home deu ser rabiós!

AGUSTÍ

¡Jo si que'n tindria de demanar d' aussili, perque m' has embruixat y 'm sento recremar las entranyas cada cop que parlas y cada vegada que 'm miras!

CLAUDIA

Mentres tant, m' heu dit bruixa.

AGUSTÍ

¡Ves que 't costaria de créurem y estimarme!

CLAUDIA

¡Y cóm voléu que us cregui si encare no fá vintiquatre horas que 'ns coneixém!

AGUSTÍ

¿Qué té que véurer?

CLAUDIA

¡Quin amor més furient: devéu teni 'l cor plé de dinamita!

AGUSTÍ

Una sola mirada teva es capassa d' encendre un polvorí.

CLAUDIA

Catacrech: ¡pum!

AGUSTÍ

Talment me sembla que 'ns coneixém de tota la vida.

CLAUDIA

¡Uy! Aixó ho heu llegit.

AGUSTÍ (*Besant los dits en creu.*)

¡Tant cert com...!

CLAUDIA

¡Y ho diuhen tots els enamorats!

AGUSTÍ

Lo qual vol dir que com jo n' estich d' enamorat, es natural que 'm passi aixó y que ho digui.

CLAUDIA

Sí, sí: lo qu' á mí 'm sembla es que la sabeu molt llarga y que teníu més conxas que una tortuga.

AGUSTÍ

¡Sí: com hi há món! No has vist criatura més ignoscenta que jo.

CLAUDIA

¡Ay, pobret! Es clar: ¡si ja se us veu ab la cara que no heu trencat may cap plat... ab las dents!

(*Lo que vé tot molt mogut.*)

TERESETA (*Entrant depressa per segona dreta.*)

¡Baixa la senyora: fugíu!

AGUSTÍ

Jo, nó.

CLAUDIA (*Anantsen.*)

Donchs jo, ben depressa.

AGUSTÍ (*Agasant á Claudia.*)

No t' en anirás sense donarme una esperansa.

CLAUDIA

¡No, no, déixam!

TERESETA (*Interposantshi.*)

¡Sant March, Santa Creu!...

AGUSTÍ

No 'm fa res que vinguin.

CLAUDIA

¡Peró, home!...

TERESETA (*Forcejant.*)

¡Deixéula anar, vaja!

AGUSTÍ

No ho vull.

CLAUDIA

¡Deu meu!

AGUSTÍ (*A Claudia.*)

¡Una paraula sola!

TERESETA

¡Després, home!

CLAUDIA

Esperam al jardí.

AGUSTÍ

¿Tot seguit?

CLAUDIA

¡Sí! (*Logra despéndresen y fuig per primera dreta.*)

TERESETA

¡Ay, gracias á Deu!

AGUSTÍ

(¡M' ha tutejat! ¡Ja es meva!)

ESCENA X

TERESETA, AGUSTI y D.ª PAULA

DONYA PAULA (*Per primera dreta.*)

¿Qué fan aquí?

TERESETA

Oh, es que...

CLAUDIA

Tot arreglant els gerros pera 'ls rams, explicava á n' aquesta qu' estimo á la Pepeta.

DONYA PAULA (*A Tereseta.*)

¿A qui diu?

TERESETA

A la cuynera.

DONYA PAULA

¡Y are!

AGUSTÍ

¡Sí, senyora, sí!

DONYA PAULA

¿Que 's coneixían?

AGUSTÍ

D' aquesta...

TERESETA (*Interrompentlo y advertintlo.*)

¡Uy! No 'n fa poch de temps!

AGUSTÍ

¡Sí, fa molt temps!

DONYA PAULA

¡Ja es casual!

AGUSTÍ

Ab aixó, si vosté no hi té inconvenient, festejarém.

DONYA PAULA (*A Tereseta.*)

Y ella ¿qué hi diu?

TERESETA

Crech que li agrada.

DONYA PAULA

Bé, bé: si ella 'l vol y vosté va per bons fins.

AGUSTÍ

Ne pot estar segura!

TERESETA

(¡Quin bullit!)

(*Acondueix els gerros qu' ha deixat avans Agustí.*)

DONYA PAULA

Vostés mateixos, donchs, arréglínse.

TERESETA

(Prou que ho fan!)

AGUSTÍ

Moltas gracias, senyora.

DONYA PAULA

Pero jo pendré informes de vosté.

AGUSTÍ

Per mí, quan vulgui.

DONYA PAULA

Perque jo á las minyonas de casa me las estimo y las considero com de la meva familia.

TERESETA

Gracias, senyora

AGUSTÍ

Fa molt bè, senyora. Si tothom ho fes com vosté no hi haurían tants desgraciats com hi ha pe'l món.

DONYA PAULA

Ja ho pot dir.

TERESETA

Té rahó.

AGUSTÍ

Ab el seu permís, donchs, vaig á fer els rams.

DONYA PAULA

Ay, si, vagi, vagi.

AGUSTÍ (*Anantsen per segona esquerra sense els gerros.*)

Ja enllestiré tot seguit.

ESCENA XI

D.ª PAULA y TERESETA

DONYA PAULA

M' agrada aquest xicot.

TERESETA

Es molt amable.

DONYA PAULA

No sembla pagés, no.

TERESETA

Lo mateix diu la senyoreta.

DONYA PAULA

¿Ah, que 'l coneix?

TERESETA (*Turbada.*)

Sí; ay, no... vull dir...

DONYA PAULA

¿En qué quedém?

TERESETA

Sí, sí; pero vull dir que no gayre. El vá véure 'l diumenge á la tarde pe 'l passeig de Gracia qu' anava ab la cuynera...

(*Passa Claudia de fons dreta á segona esquerra.*)

DONYA PAULA

Ah, ja van junts pe'l carrer?

TERESETA (*Ab intenció, veient á Claudia que passa.*)

Sí, sí, senyora: ja van... junts, ja.

DONYA PAULA

Es estrany que no 'n sabés res jo.

TERESETA

Oh, aquestas cosas...

DONYA PAULA

¡Mira, mira aquella ventafochs com s' ho portava amagat! ¡Ja 'm sentirá, ja!

TERESETA

Jo, si fos de vosté, no li diría res: li provaría la paciència.

DONYA PAULA

Si que ho faré. Tens rahó.

TERESETA

Ella be prou ho sabrá per ell que vosté ho sap.

DONYA PAULA

¡Just! Y 'm sembla que prou compendrá qu' es ella qui té que parlarme'n.

TERESETA

¡Aixó!

DONYA PAULA

Ell be s' ha espavilat.

TERESETA (*Tot anantsen per primera dreta.*)

¡Quin un ell!

DONYA PAULA (*Igual.*)

¡Com que sap la seva obligació!

ESCENA XII

SENYOR GUNSAS y PRUDENT, tots dos per 2.ª esquerra

SR. GUNSAS (*Desde dins*)

¡Ave María!

PRUDENT (*Igual*)

¡Ave María!

SR. GUNSAS (*Entrant*)

Deuhen ser fora. No hi deu haver ningú.

PRUDENT (*Igual*)

¿Vol dir qu' es ben bé avuy lo día?

SR. GUNSAS

Sí, home, sí; ¡no ha de ser avuy!

PRUDENT

Podría haverhí hagut un mal-entés.

SR. GUNSAS

¡Ca! Deuhen ser per dalt atrafegadas empolaynantse, y com que ningú 'ls hi ha avisat la nostra arribada...

PRUDENT

¿Potsé hem fet mal d' entrar?

SR. GUNSAS

¿Donchs, qué havíam de fer? La culpa la tenen ellas de tenirho tot tant descuidat, sense trucador á la porta, ni...

PRUDENT

No parlém tant alt, que poden sentirnos.

SR. GUNSAS (*Abaixant la veu*)

Sí; però com que tinch rahó, no 'm fa res que 'm sentin.

PRUDENT

Quan jo mani, li asseguro que no se li deixarán may oberta la porta del reixat ni la de la casa.

SR. GUNSAS

Farás bé. També podríam ser uns lladres nosaltres.

PRUDENT

¡Es clár! Y á més: aquell escándol del jardí entre la raspa y aquell home!

SR. GUNSAS

Bé: escándol, escándol; total...!

PRUDENT

Quan tant s' amagavan...!

SR. GUNSAS

Sí: no devían pas di 'l rosari.

PRUDENT

Si no arribo á tení 'ls vidres entelats...!

SR. GUNSAS

Jo ni me n' havia adonat; si no m' avisas, passava sense véurels.

PRUDENT

Me creya ben bé qu' era la Claudia.

SR. GUNSAS

¡Cal! ¡Y are! Ves si ella...

PRUDENT

De primer m' ho havia semblat; pero com qu' han fugit tan depressa, no la he pogut véurer bé.

SR. GUNSAS

Nó, homè, nó: es impossible.

PRUDENT (*Per la casa*)

Bé; ¿qué m' en diu de tot aixó?

SR. GUNSAS

No está mal, no. 'S veu que hi ha forsa cacau.

PRUDENT

Bastant, bastant.

ESCENA XIII

MATEIXOS é ISABEL per segona dreta y després D.ª PAULA per primera dreta.

ISABEL

¡Ah!

SR. GUNSAS

Deu la guard', senyoreta.

PRUDENT

Als peus de vosté.

ISABEL

¿Vostés deuen ser...?

SR. GUNSAS

Gunsas; al servey de vosté.

ISABEL (*Saludant*)

Gracias. (*Cridant cap á dins:*) Tía, tía.

SR. GUNSAS (*A Prudent*)

Es maca aquésta.

ISABEL (*Cap á dins sense sortir d' escena*)

¡Hi há 'ls senyors Gunsas!

PRUDENT (*Al Sr. Gunsas*)

Tant ó més que l' altre.

ISABEL

Seguin, seguin.

SR. GUNSAS

¡No cal!

PRUDENT

No 's molesti, senyoreta.

DONYA PAULA (*Entrant per primera dreta*)

¡Oh! Vostés aquí y sense jo saberho!

SENYOR GUNSAS (*Saludant*)

¡Amiga donya Paula!

PRUDENT (*Igual*)

Als peus de vosté.

DONYA PAULA (*Igual*)

¡Ja 'm dispensarán!

(*S' assentan tots.*)

SR. GUNSAS

¡Vol callar, senyora!

PRUDENT

Ja la senyoreta 'ns feya 'ls honors.

SR. GUNSAS

¿Es neboda?

DONYA PAULA

Sí, senyor: de Tarragona, filla de un germá que hi tinch, comerciant de ví...

SR. GUNSAS

¡Tant de gust de conéixerla!

ISABEL (*Saludant*)

Gracias.

DONYA PAULA

Va arribar ans d'ahir.

PRUDENT

Per xó que jo no recordava haverla vista.

SR. GUNSAS (*A D.ª Paula*)

¿Y la seva filla?

DONYA PAULA

A dalt que...

ISABEL (*A D.ª Paula*)

¿Vol que vagi á avisarla?

DONYA PAULA

Ay, sí, filla: fesme 'l favor.

(*Isabel s' aixeca y s' en va cap á la segona dreta.*)

PRUDENT

Potser està ocupada y are...

DONYA PAULA

¡Nó, senyor, nó!

SR. GUNSAS

Y tal: ¡no la molesti per nosaltres!

(ISABEL (*Anantse'n y mirant á Prudent d'amagat*)

(¡No'l trobo pas tan despreciable com diu la Claudia!)

(*S' en va per segona dreta.*)

DONYA PAULA

La veritat: aquesta nit no s' ha trobat gayre bé.

SR. GUNSAS

¿Y donchs?

PRUDENT

¿Está malalta?

DONYA PAULA

Nó, no es res. Pero ha estat molt desvetllada: no podí dormir ¿sap? (*Somrient, al Sr. Gunsas.*)

SR. GUNSAS (*Igual, á D.ª Paula*)

¡Ja!

PRUDENT (*Satisfet*)

(Per mí, de segur!)

DONYA PAULA

Y es clar, li he fet pendre la^s matinada.

PRUDENT

Ben fet!

SR. GUNSAS

Lo primer es la salut!

DONYA PAULA

Aixís es qu' are mateix, fa un moment, encare estava sense arreglarse.

PRUDENT

Se comprén!

SR. GUNSAS

Donchs, que no 's molesti!

DONYA PAULA

Nó, ca!

PRUDENT

Ja la veurém!

DONYA PAULA

Ella ray, ja es llesta.

SR. GUNSAS

Si s' assembla á la seva mamá!...

DONYA PAULA

Pobre de mí!

PRUDENT

Ho será en tot y molt!...

DONYA PAULA

Gracias.

SR. GUNSAS (*Ab misteri*)

Bé; y d' aquell assumpto particular de que vam parlar l' altre día, ¿no ha resolt res?

DONYA PAULA (*Igual*)

No puch contesta-li res encare; veurém, veurém, segóns.

SR. GUNSAS

¿Ni una petita esperansa?

DONYA PAULA (*Sofocada*)

Ja sap que de primer s' ha de resódrer un altre assumpto.

SR. GUNSAS (*Baixant la ven*)

¿Y si 's resolt com...?

PRUDENT (*Rodant el barret*)

(¡Sospito qu' estorbo... y qu' estich aguantant una capa fenomenal!)

DONYA PAULA (*Al Sr. Gunsas*)

Per vosté si que no passen anys: sempre será jove!

PRUDENT

¿Y la seva neboda ha vingut per molts días?

DONYA PAULA

Jo li diré: dependeix de moltes cosas. Veurán: ella estava molt trista á Tarragona.....

SR. GUNSAS

Es poch animada la població.

DONYA PAULA

No es per xó, nó. Es per qüestió d' amors.

PRUDENT

¡Ah!

SR. GUNAS

Ja entench!

DONYA PAULA

La seva mare m' ho va escriure, en secret, ¿sap?...

SR. GUNSAS

(¡Y 'ns ho diu á nosaltres!

DONYA PAULA

Y jo tot-seguit vaig contestarli: «Envíamela, ja veurás com se 'n distréu.» Per xó hem vingut á Sarriá.

PRUDENT

Ben fet!

DONYA PAULA

Com qu' ella no es aficionada á balls, ni á reunions, ni á grescas...

SR. GUNSAS

Ja se li endevinan las grans qualitats, la seva modestia, ¡Son tant raras avuy día las que las tenen!

PRUDENT

¿Sab que té una torre molt maca?

DONYA PAULA

¡Ca! ¡Poqueta cosa!

SR. GUNSAS

Y molt ben situada.

DONYA PAULA

Un capritxo del meu difunt.

Ball d' any.

SENYOR GUNSAS (*Ab intenció, mirantla*)

Se veu que tenia bon gust en tot.

DONYA PAULA

Mentres baixa la noya, si 'ls sembla la podríam seguir.

SR. GUNSAS

Com vosté vulgui.

(*S' aixecan tots y van cap al fons.*)

DONYA PAULA

Pero ¿per qué no deixan els barrets?

SR. GUNSAS

¡Ca, no 's molesti!

DONYA PAULA

Dónguin.

PRUDENT

Deixi, deixi.

DONVA PAULA

¡No ho permeto!

SR. GUNSAS

Com vulgui, donchs.

PRUDENT

Gracias.

(*Surt D.ª Paula ab els barrets á la mà, va cap á la tauleta ó penjador que hi ha prop de segona esquerra y topa ab Claudia, que entra deprressa rient y acalorada.*)

ESCENA XIV

MATEIXOS y CLAUDIA

CLAUDIA

¡Ja, ja, ja! ¡Ay!

(*Sorpresa topant ab D.ª Paula y axafant els barrets.*)

DONYA PAULA

¿Qué fas, dona!

SR. GUNSAS

(¡Oh!)

DONYA PAULA (*Als Gunsas*)

¡Dtspensin! ¿Y ahont vas aixís?

PRUDENT

(¡Era ella!)

CLAUDIA (*Confosa*)

Vinch del jardí.

DONYA PAULA (*Als Gunsas*)

¡Casi no m' atreveixo á presentarla!

SR. GUNSAS (*Saludant á Claudia*)

Al contrari! ¡Senyoreta!

CLAUDIA (*Saludant ab el cap*)

(¡Eran ells!)

DONYA PAULA

No ha volgut que avuy cuydés ningú de las flors de la taula sinó ella mateixa.

SR. GUNSAS (*Fredament*)

S'agraheix.

DONYA PAULA

Per xó la troban encare aixís.

PRULENT

M'ha semblat véurela al jardí.

SR. GUNSAS (*Estirantlo*)

(¡Calla!)

CLAUDIA

Pot molt ben ser. (¡Així 't grillessis!)

DONYA PAULA

Ves, ves á arreglarte y cuyta á baixar.

(*S' en van tots pe'l foro dreta, ménos Claudia. Aquesta*)^y *is Gunsas s' han despedit fentse reverencias.*)

ESCENA XV

CLAUDIA é ISABEL

ISABEL (*Entrant per segona dreta*)

¡Podía buscarte per dalt!

CLAUDIA

Era al jardí arreglant els rams.

ISABEL

¡Tanta estona?

CLAUDIA

Just: ¡no 'm faltava més que 'l teu de sermó!

(*Surt per segona dreta.*)

ISABEL

«Feu favors á bestias y os els pagarán á cossas». Com més vá, més inaguantable 's torna. ¡Ditxós qui la voldrá y no la podrà haver! ¡Pòbre Prudent! ¡Malagua-nyat per' ella!

ESCENA XVI

ISABEL y AGUSTI

AGUSTÍ (*Per segona esquerra ab dos rams de flors*)

¿Li están bé aixís, senyoreta?

ISABEL

(¿Qué?)

AGUSTI (*Sorprés, li cauhen las flors á terra*)

(¡Redéu: la xicotaj)

ISABEL

Pero ¿és cert lo que veig?

AGUSTÍ

¿Tú á aquí?

ISABEL

Aixó dich jo: ¿tú á aquí?

AGUSTÍ

Sí, veurás...

ISABEL

...Y d' aquesta manera?

AGUSTI

Oh, no 'n fassis cas: es que...

ISABEL

¿Vols fer el favor d' explicar-me qué significa aqueixa manera d' anar vestit, l' haver-te tret la barba y 'l bigoti, y aquestas flors y la teva presencia á casa las meas parentas?

AGUSTÍ

¡Ah! ¿son aquellas parentas?...

ISABEL

Sí: aquellas parentas de Barcelona de que tant t' havia parlat; y com que tú ni de vista las coneixías, ¡prou que ho sé!, no pots haver-hi vingut per mí á n' aquesta casa, y ménos d' aquesta manera!...

AGUSTÍ

(¡Es clar!) Veurás, jo 't diré...

ISABEL

¡Ja m' ho deya 'l cor: ja he fet bé de venir á Barcelona!

AGUSTÍ

¿Qué 't deya 'l cor?

ISABEL

Me deyan qu' eran potse massa importants pera mí 'ls negocis que 't feyan estar tant temps ausent.

AGUSTÍ

¿Aixó 't deya? ¡Quin cor més sabi!

ISABEL

¿Te creyas que me las empassava totas aquellas rodas de molí ab que 'm volías fer combregar?

AGUSTÍ

¡Tu mateixa!

ISABEL

Com que ja fa temps que m' ho penso que 'm dús engauyada!... Aquellas ausencias prou may explicadas, aquellas ideyotas tevas que tanta por me feyan y que tothom reprobava...

AGUSTÍ

(¡Ja hi som!)

ISABEL

Tot portava á aixó. ¡No 'm ve res de nou!

AGUSTÍ

(¡Millor!).

ISABEL

Perque ja suposo qu' aixó será un nou engany, ó desengany, pera mí!

AGUSTÍ

Just: are unas quantas llagrimetas...

ISABEL

Aixó es lo que tu voldrías; prou que ho sé. Pero no ho logrsrás!

AGUSTÍ

Sí: ¡com qu' es tant divertit véure plorar! ¡Ja 'n dóna, ja, de gust! Es la meva gran diversió.

ISABEL

(¡Y si fos?... ¡oh!...)

AGUSTÍ

(Pero ¿qué li diré per justificarme?)

ISABEL

(La seva confusió, aqueix vestit...)

AGUSTÍ

(¡Estich per dirli tot, cla y net!)

ISABEL

(No hi ha més: es l' home del ball; sí, sí. de segur, es ell...)

AGUSTÍ

(Pero, per altre part...)

ISABEL

(Veyám:) (*All.*) ¡Tu sí que t' has ben ficat á la ratera!

AGUSTÍ

¿Quina ratera?

ISABEL

Perque feyas las calaveradas entre gent que no son del nostre bras!...

AGUSTÍ

(¿Eh?)

ISABEL

...Conquistant fillas de pagesos y jardineros, anant pe 'ls balls de criadas...

AGUSTÍ

(¡Si ja ho sap tot!)

ISABEL

...Amagant bé las tevas malifetas, te creyas potser que jo no arribaria may á saberho, á descubrirte, á tréuret la caretal Sí jeh? Donchs, mira: Deu t' ha castigat, tu mateix t' has guarnit el parany ahont are has caygut.

AGUSTÍ

Estás molt equivocada.

ISABEL

Sí? Are veyéul

AGUSTÍ

Deu no m' ha castigat...

ISABEL

Es clar: si ets un sant!

AGUSTÍ

...Lo que ha fet es posar las cosas al seu punt y mida.

ISABEL

Ah, ja! Potser si qu' encare t' haurá premiat! Tabernacle!

AGUSTÍ

Si no m' ha premiat, m' ha fet al ménos conéixer que lo qu' anavam á fer era un disbarat dels més grossos, porque ni tú 'm podías fer felís á mí, ni jo á n' á tú.

ISABEL

Tens rahó, es cert: Deu no pot consentir que una noya sacrifici com jo 'l seu cor, verge de tot amor,

per obehir als concells dels seus pares, per^e ajudar al seu benestar.

AGUSTÍ

Ah!... ¿Es á dir, que?...

ISABEL

Quédát tú ab las tevas riquezas y també ab los teus vicis, que jo no te 'ls necessito pera res, y ménos pera ser desgraciada; ja estich bé tal com estich, encare que m' hi tingui de quedar tota la vida. (*Plora en silenci.*)

AGUSTÍ

(¡Pobre noya!)

ESCENA XVII

MATEIXOS y CLAUDIA

CLAUDIA (*Per segona dreta, ben vestida*)

(¡Ay, ay! ¿Tots dos sols?)

AGUSTÍ

(¡Qué veig! ¿Ella aixís?)

CLAUDIA

(...¿Y las flors per terra?...) ¿Qué ha passat?

ISABEL *

Ah, ets tú? (Are es la meva!)

CLAUDIA

¿Qué hi há?

AGUSTÍ

(Peró!...)

ISABEL

¡Cusineta Claudia!...

AGUSTÍ

(¡Oh!)

ISABEL

Tinch el gust de presentarte á D. Lluís Figueras.

CLAUDIA

(¡Cóm!...)

AGUSTÍ

(¡Qué hi fet!...)

ISABEL

...Que fins are havia sigut el meu promés y en aquest precís moment ha deixat de serho!

AGUSTÍ

(Are si que he rebut!)

CLAUDIA

(¡Quina vergonya!)

ISABEL

(Bon parell de ximples!)

ESCENA XVIII

MATEIXOS, D.ª PAULA, SR. GUNSAS y PRUDENTI.
tots per primera dreta.

DONYA PAULA (*Entrant.*)

¿Qué feu?

ISABEL (*Abrassantla y plorant*)

¡Tía!

SR. GUNSAS (*Entrant*)

¿Qué passa?

PRUDENT (*Igual*)

¿Qué té?

CLAUDIA

(Jo 'm fondría,)

DONYA PAULA

Pero ¿qué tens? Explicat.

AGUSTÍ

(¿Cóm ne surto jo d' aquí?)

SR. GUNSAS

Ay—ay! ¿No es en Figueras?

PRUDENT

Oy! L'exéntrich Lluiset, el de las ideas estrambóticas.

AGUSTÍ (*Tibat*)

Servidor!

CLAUDIA

(Fins ells..!)

DONYA PAULA (*A Isabel*)

¿Vols explicarte, per María Santíssima?

ISABEL

Qu' aquest home no es cap jardiner, sino un lladre que 's ficava á casa de vosté per robarli la filla.

DONYA PAULA

¡Jesús, María, Joseph!

ESCENA XIX

MATEIXOS y TERESETA per fons dreta entrant a-poch a-poch

ISABEL

Era 'l meu promés!

DONYA PAULA

¿El teu promés?

SR. GUNZAS

Ah, ja comprench!

PRUDENT (*A Claudia*)

¿Y era éll qui s' estava ab vosté al jardí?

TERESETA

Si, senyor: cullint flors!

PRUDENT (*Rient maliciós*)

¿Flors?

TERESETA

Flors, sí, flors; si jo també hi era!

PRUDENT

Vosté? No li he pas vista!

TERESETA

¡Y qué ha de veure vosté, si no hi lluca á tret de nós!

DONYA PAULA (*Renyantla*)

¡Tereseta!

AGUSTÍ

(Acabém:) Y be, y què?

CLAUDIA (A *Tereseta*, baix)

Gracias, noya.

AGUSTÍ

Fins aquí ¿de qué s' admiran? ¿de qué m' acusan?
¿Qué he fet?

ISABEL

¿Qué ha fet?

DONYA PAULA

Deixe'l dir: á veure?

ACUSTÍ

...Cansat y aburrit de festejar... senyoretas més ó
ménos entonadas, m' he sentit enamorat d' una criada,
qu' are 'm resulta disfressa. Soch, donchs, jo l' enga-
nyat y nó ellas. Cap mal las hi he fet.

ISABEL

¡Y encare gosa á...!

AGUSTÍ

Si ellas fossin com haurían de ser, no 'ns trobaríam
com are'ns trobém.

TOTS

¡Oh!

SR. GUNSA (A *D.ª Paula*)

¡Quin cinisme!

AGUSTÍ

Ellas en tenen la culpa y jo m' en enduch el cástich.
Ab aixó, crech qu' hem quedat en paus. Estiguin bons.

CLAUDIA (*Detenintlo*)

Oh! nó: aturis. Jo li exigeixo.

TOTS

¿Eh?

CLAUDIA

(Aquesta vergonya jo no la passo.)

DONYA PAULA

¿Qué vols fer?

CLAUDIA

Molt sencill! Si l' Agustí...

ISABEL (*Corretgintla*)

Lluís...

CLAUDIA

O Lluís, es honrat, es home com cal, té de cumplir
la seva paraula.

SR. GUNSAS

¿Cóm?

CLAUDIA

Li ha sigut tornada la paraula qu' havia donat á la
Isabel, pero nó la que m' havia donat á mí.

TOTS

¡Oh!

DONYA PAULA (*Renyantla*)

¡Claudia!

CLAUDIA

Nó, mamá; s' acabat el fingir.

PRUDENT (*Estranyal*)

(Ay—ay!)

CLAUDIA

Pe 'l mesquí interés, me volías juntar ab un home que no sap encare si jo 'l puch arribar á estimar, ni sé jo tampoch si éll m' arribaría á compendre. M' has volgut fer volar, pero t' has descuidat de donarme alas, y no he pogut fer més qu' anar á ran de terra, ahont he après d' estimar de veras, sense miraments ni càlculs de cap mena.

DONYA PAULA (*A Isabel*)

Pero ¿qué diu?

AGUSTÍ (*Encaixant ab Claudia.*)

Ens hem comprés.

(*Espectació de tots.*)

TERESETA (*Aplaudint*)

¡Bravo, bravo!

DONYA PAULA (*Renyantla*)

¡Tereseta!

AGUSTI (*A D.ª Paula*)

Senyora: fa poch, com á jardiner, com á pobre, li demanava la má de la seva cuynera; are, com á hisendat que soch, li demano la má de la seva filla, també rica ó hisendada. ¿Me la dona?

DONYA PAULA

O no ho enterch ó aquest home es un poca-vergonya com pochs n' hi hagin.

ISABEL

Ja li explicaré després y ho compendrà tot, potser massa bé.

SR. GUNSA (A *Prudent*)

Noy ¿qué hem de fer? Me sembla que quedém una mica... aixís...

PRUDENT

Déixim fer, papá.

(*S'acosta á Isabel y parla baix ab ella.*)

AGUSTI (*Agafant la mà de Claudia y dirigintse á D.ª Paula*)

Be: que hi diu? Me la dóna ó nó?

DONYA PAULA

Si ella s' aconhorta de ser desgraciada, casantse ab un calavera, ab un «búscalas totas» com vosté...

CLAUDIA

Ja m' en havia acontentat avans d' are!

DONYA PAULA

Poch enteniment!

PRUDENT (*A Isabel*)

En vosté hi he cregut trobar á la noya tal com enterch ha de ser la que jo porti als peus del altar pera ferne la meva esposa, la mare dels meus fills, l' avia dels meus nets, la... la...

ISABEL

Sense 'l permís dels meus papás jo no puch contes-
tarli res.

DONYA PAULA

Pero, bé soch jo aquí per alguna cosa!

ISABEL

Si la tía, en nom d' ells hi ve bé; (*Alsant la veu ab
intenció pera Agustí:*) no seré pas jo qui s' hi oposi!

DONYA PAULA (*Al Sr. Gunsas*)

Deu els cria y ells s' ajuntan!

SR. GUNSAS

Els s' ajuntan y nosaltres ens aném quedant solets!

DONYA PAULA

Ay sí: es ben cert!

(*Parlan baix.*)

ISABEL (*A Prudent*)

Jo no hi crech gayre en aquets amors de llampech,
instantanis.

PRUDENT

Es clar que 'l tracte ho fa tot, però...

TERESETA (*A Claudia y Agustí*)

Donchs ¿cóm ho faré per veure al meu, si no aném
més al ball?

AGUSTÍ (*A Tereseta*)

Com qu' es fill del massover de casa...

CLAUDJA

Ah, sí?

TERESETA

¿De veras?

AGUSTÍ

...Pots estar ben segura de que t' hi casarás.

TERESETA y CLAUDIA *(Aplaudint)*

Qué bé! Qué bé!

SR. GUNSAS *(A D.ª Paula)*

¿Sent? ¿Ens aplaudeixen?

DONYA PAULA *(Al Sr. Gunsas)*

Si qu' es casual!

AGUSTI *(Signantlos D.ª Paula y 'l Sr. Gun:as)*

Reparéu, reparéu!

TERESETA

Oy! Vritat!

CLAUDIA

Y tal! Y are!

(Riuhén y parlan baix.)

DONYA PAULA

Si de cas, díguils—ho vosté; jo no goso.

ISABEL *(A Prudent)*

Tots son iguals.

PRUDENT

No ho cregui: jo li juro que...

ISABEL

Veurém, donchs, veurém.

SR. GUNSAS

Noys: hem pensat ab D.ª Paula que seria massa trist pera nosaltres quedar sòls durant vostras llunas de mel; ab aixó, hem determinat fer lo mateix que vosaltres: jens casém!

TOTS (*Rient y aplaudint*)

Oh! bravo, bravo!

(*Se forman dos grupos: el de Tereseta y Agusti, á l'esquerra, y 'l dels que felicitan á D.ª Paula y Sr. Gunsas á la dreta.*)

AGUSTÍ

Ja ho veu, Tereseta: fins els guetòs!

TERESETA

No m' en parli! Ja, ja ja! Quin ball d' any, quin ball d' any!

AGUSTI

Lo cert és que á mi m' hi han ben enxampat entre tots plegats!

TERESETA

Té rahó! Se veu ben clar que aquí tothom estava «á la que salta!» (*)

AGUSTI (*Avansant y encarantse ab el públich*)

Si l' autor caygué al parany d' escriure així, «á la que salta», no aumentéu son desengany, déuli'l cop de má que 'ns falta *Fent senyal d'aplaudir* per sortir d' aquest «ball d' any».

TELÓ

(*) Pot acabar-se aquí l'obra, á gust del actor ó del director.—(N. del A.)

UN LLIBRE ABSOLUTAMENT IN-
DISPENSABLE ALS AFICIONATS

Catàleg d'Obres Teatral Catalanes

1000 títols entre drames, comèdies, sainets, diàlegs,
monòlegs i sarsueles. Teatre d'infants i el més extens

PERTORI SENSE DONES

Obra es detalla el nombre de personatges, homes i dones; si està
escrita en vers o prosa; si és còmica o dramàtica

u les seccions

conté el Catàleg

- Obres en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
- Obres líriques en dos, tres o més actes, amb una o més dones.
- Obres en un acte, amb una o més dones.
- Obres líriques en un acte, amb una o més dones.
- Obres en dos, tres o més actes, sense dones.
- Obres líriques en dos, tres o més actes, sense dones.
- Obres en un acte, sense dones.
- Obres líriques en un acte, sense dones.
- Monòlegs per a home.
- Monòlegs per a dona.
- Teatre d'infants en un o més actes.
- Monòlegs per a nois.
- Monòlegs per a noies.

volum d'unes 150 pàgines, 2 pessetes

si vulguin rebre'l per correu, hauran d'afegir 0'40 ptes, per al fran-
queig certificat

libreria i Arxiu Teatral Millà

Plaça de Sant Pau, 21

BARCELONA